

καὶ τοῦ Θησέως αὐτοῦ πυνθάνεσθαι φήσουσιν, ὅτινι λόγῳ φοίνικος, οὐδὲ δάφνης οὐδὲ ἐλαίας, κλάδον ἀπέσπασεν ἀγωνιθετῶν. σκόπει δή, μὴ Πυνθικόν ἔστι τὸ νικητήριον, ὡς Ἀμφικτύονος * * κάκεῖ πρῶτον ἐπὶ τιμῆ τοῦ θεοῦ τὸ δάφνη B καὶ φοίνικι τοὺς νικῶντας ἐκόσμησαν, ἄτε δὴ καὶ τῷ θεῷ 5 μὴ δάφνας μηδὲ ἐλαίας ἀλλὰ φοίνικας ἀνατιθέντες, ὡς ἐν Δήλῳ Νικίας χορηγήσας Ἀθηναίων καὶ ἐν Δελφοῖς Ἀθηναῖοι καὶ Κύψελος πρότερον Κορίνθιος. ἐπεὶ καὶ φίλαθλος ἄλλως <καὶ> φιλόνικος ἦμιν ὁ θεός, αὐτὸς μὲν κιθαρίσει 10 καὶ φόδῃ καὶ βολαῖς δίσκων, ὡς δὲ ἔνιοί φασι, καὶ πυγμῇ, ἀμιλλώμενος, ἀνθρώποις δὲ προσαμύνων ἀγωνιζομένοις, ὡς Ὄμηρος ἐμαρτύρησεν, τὸν μὲν Ἀχιλλέα λέγοντα ποιήσας (Ψ 659)

‘ἄνδρε δύω περὶ τῶνδε κελεύομεν, ὥπερ ἀρίστω,
πὺξ μάλ’ ἀνασχομένω πεπληγέμεν· φὸ δέ κ’ Ἀπόλλων 15
δώῃ καμμονίην,’

τῶν δὲ τοξοτῶν (Ψ 850 ss.) τὸν μὲν εὐξάμενον τῷ θεῷ C κατορθῶσαι καὶ λαβεῖν τὰ πρωτεῖα, τὸν δὲ γαῦρον ἀστοχῆσαι τοῦ σκοποῦ μὴ εὐξάμενον. καὶ μὴν οὐδὲ Ἀθηναίους εἰκός ἔστιν Ἀπόλλωνι καθιερῶσαι τὸ γυμνάσιον ἀλόγως 20 καὶ αὐτομάτως, ἀλλὰ παρ’ οὖ τὴν ὑγίειαν ἔχομεν θεοῦ, τοῦτον εὐεξίαν τε διδόναι καὶ δώμην ἐπὶ τοὺς ἀγῶνας φοντο. κούφων δὲ καὶ βαρέων ἀγωνισμάτων δητῶν, πύκτῃ μὲν Ἀπόλλωνι Δελφούς, δρομαίῳ δὲ Κρῆτας ίστοροῦσι